

тільки Москалі. З другої знов сторони Росія зробила угоду з Поляками, які маючи власть в своїх руках, мали сей москвофільський рух всіми силами попірати, а перед австр. правительством говорити, що Українців нема, а є тільки Поляки і Москалі, а знов прояв укр. руху в Галичині денунціювати як просто гайдамацький-анархістичний.

Пани у Відни дались обдурити Полякам та москвофілам, а всі жалоби Українців збували відмоєю. — В Галичині почалась завзята польсько-москвофільська нагінка на Українців...

Однак українського руху годі вже було здавити. Здані на свою власну поміч і силу, боролись Українці з Поляками і москвофілами та ширили дальше національну свідомість між нашим народом. Глядячи на галицькі справи "Відневи" почали поводи отвиратись очі. Врешті перші загальні вибори, які дали досить значну українську репрезентацію, а рівномірно з тим атентат Січинського — протверезили цілком віденське правительство. Ані Поляки, ані москвофіли не могли вже дальше дурити австр. правительства... Мимо опору Поляків, Австрія мусіла поробила уступки для Українців...

Оттак Українці здобули собі право горожанства в Австрії — а рівночасно укр. національна свідомість протерла собі також дорогу на Україну російську...

Росія побачила, що біда. Всі її зусилля та мільйони рублів, які сипала москвофілам пропали марно, бо Українці не то-що не винародовились, а почали вже навіть явно та голосно перед цілим